

Lars Oskan-Henriksens tale til Slottet Pride

Taler

Lars Oskan-Henriksen
Politisk forperson for
Copenhagen Pride

Dato

18. august 2023

Sted

Plejehjemmet Slottet,
København

Kære alle på Slottet. Hjertelig velkommen til Copenhagen Pride og Slottet Pride 2023.

Jeg er meget glad for igen i år at få lov til at deltage i denne særlige dag på Slottet og fortælle hvor meget vi glæder os til, at I igen i år deltager i Paraden på lørdag. Det er med til at vise, at vi er en festival for alle aldre, og at behovet for fællesskab og frihed hører alle livsaldre til.

Jeg er blevet bedt om at sige nogle ord i dagens anledning, og jeg vil gerne fortælle en historie, som jeg har kaldt: Aktivisten, som ikke ville holde mund

Historien, som jeg advarer om, ikke kun er en glad fortælling, handler om en dreng ved navn Carl, som blev født på Nørrebro i 1870, hvor han voksede op med sine forældre og sin bror. Broderen blev tømrer og Carl gørtler.

Han beskrives som tidligt i besiddelse af æstetiske Anlæg, og at han i 10-12 aars Alderen optrådte i Kvindeklæder og sang en ”Damekomikers” viser. Svendene paa gørtlerværkstedet kaldte ham Tøs og ”ikke et rigtigt Mandfolk”. Paa Lærlingehjemmet, hvor han boede, blev han meget snart døbt ”Frøken Hansen”.

Som udlært i 1889 tog han på valsen og besøgte som omrejsende svend Tyskland, Østrig, Italien, Schweiz og Frankrig, inden han igen vendte næsen hjem til København. I München 22 Aar gl. optraadte han som Dame med stort Bifald. ”Frk. Line Hansen”, så undervejs må han være kommet overens med sin homoseksualitet.

Sandsynligvis stifter han også bekendtskab med seksualforskeren Magnus

Hirschfeld, til hvis blad, Årbog for seksuelle mellemformer, han siden skriver.

Carls fulde navn er Carl Hansen Fahlberg[.] Og det er på tide, at **han** indtager sin retmæssige plads i det danske Pantheon for LGBTI+ aktivister. For det er ham, der er aktivisten, der ikke ville holde mund.

Efter hjemkomsten i 1895 blev han ansat hos Københavns opdagelsespolitiet, en stilling han bestred med stor succes. Han grundlægger og bliver redaktør af politiforeningens blad Politivennen, og han står bag indførelsen af fingeraftryksmetoden i dansk kriminalitetsefterforskning.

Han skriver som sagt også til Hirschfelds blad og i 1902 udgiver han under synonym en bog i Tyskland, som for første gang outer nationalikonet H.C. Andersen – med stor overbevisning og talrige eksempler på, hvad Fahlberg Hansen anser for stereotyp homoseksuel adfærd, fremlægger han indicium på indicium på Andersens seksuelle orientering. Han skriver den for at vise, at der blandt homoseksuelle er hylede nationalikoner og skønånder, og at vi ikke er suspekter, perverse mennesker.

I 1906 kommer Fahlbergs måske kendteste bog, Spild – en såkaldt indignationsroman, som understreger miljøets påvirkning af unge til at slå ind på en forbryderbane fremfor at det skyldes en medfødt moralsk defekt. En bog, som får positiv modtagelse og hvor han benytter sine erfaringer fra opdagelsespolitiet.

Det går altså godt frem for Carl, indtil han blev indblandet i den store Sædelighedsskandale, som løber mellem 1906 og 11, og hvor justitsvæsenet driver klapjagt på danske bøsser. Fahlberg benægter ikke sin homoseksualitet under sagen, men fremlægger stærke defensorater, som argumenterer for, hvorfor homoseksuelle mænd ikke skal straffes, men nyde rettigheder og agtelse.

Uanset - i 1907 dømmes han, hvilket koster ham stillingen i politiet. Han blev under sagen indlagt på Kommunehospitalets 6. afdeling til observation over julen og nytåret 1906-07 og får af overlægen diagnosen: Medfødt homoseksuel. Han formodes også selvmordstruet, men om det gør lægen kun den

bemærkning, at ”Selvmord er ret hyppige blandt de homoseksuelle, dels fordi de er forpinte af deres abnorme Situation, dels naar de ser sig udsatte for Straf og Vanære”, hvorefter han kalder Carl for en i betydelig Grad pathologisk Personlighed og degenerativ.

Samtidig anprises gennem hele journalen med udtrykt forbløffelse en beundring for Carls betydelige intellekt, store viden og belevenhed. Om hans seksuelle liv fortælles, at han især tiltrækkes af skægløse, mandlige Individier mellem 16 og 22 Aar og at han navnlig gik efter de frakkeløse ...

Efter løsladelsen fra fængslet udvandrer Carl Hansen til USA, hvor han i de næste 25 år lever som bl.a. frugtavlser, mens hvor han også jævnligt skriver til lokale aviser. Forfatteraspirationerne er altså endnu intakte, og da han vender hjem til Danmark i 1934 sætter han sig for at skrive sine erindringer, som skal komme i tre bind. De to første: ”Det korsfæstede barn” fra 1937 og ”Så flytter vi, sa’ Nissen” fra ’39 er eksplicite i deres beskrivelse af homoseksuelles liv og kærlighed. Og de er blandt de allerførste åbent homoseksuelle bøger, som udgives i forfatterens eget navn.

Det tredje bind når ikke at udkomme – og så er vi ved årsagen til at jeg trækker ham frem ved denne lejlighed, for i sine sidste år boede Carl Hansen Fahlberg så nær på Slottet, man kan komme, uden at bo her – nemlig i ejendommen Guldbergs Have, som ligger præcis lige bag Slottet, og som nogle af jer, som bor her, sikkert kan se ud på ad jeres vinduer.

Der – i bolig nr. 19 ender Carls liv den 30/7 1939 – altså for 84 år og 14 dage siden – hvor han tager sit eget liv. Vi ved ikke hvorfor – manus til hans sidste erindringsbog ligger ufærdigt og bliver aldrig udgivet, men måske er han blevet overmandet af, samme følelse som Forfatteren Christian Houmark giver udtryk for i sine efterladte erindringer ved sin død i 1950:

”Felles for alle os homoseksuelle er en uudslukkelig længsel, et virkeligt håb om engang at finde den rette, den eneste. Vi tror at møde ham og møder ham aldrig, for han findes ikke. Vi kan leve i tro og glæde et stykke tid, en dag kommer opgøret. Vi søger glemsel efter skuffelsen ved at opelske nye håb, der alle brister.”

Måske bristede Carls håb den sommernat i 1939, men jeg kan ikke lade være med at tænke, at hvis han havde haft et fællesskab som det på Slottet – hvis et

sådant fristed med forståelse, omsorg, fællesskab og respekt havde eksisteret – så få meter fra hans fortvivlede ensomhed, havde han måske taget et andet valg. Og måske er Houmarks drøm om den eneste ene her afløst af det åbne, indkluderende fællesskab, som omsorgsfuldt favner alle der bor og arbejder på Slottet.

Derfor kan det ikke understreges nok, hvor vigtigt det er, at Slottet findes og skaber livsglæde, pridebegejstring og menneskeværd. I repræsenterer det livslange behov, vi har for at høre til og blive værdat og elsket. Tak for det – til jer alle, som hver især danner de bærende bjælker i jeres fællesskab. Det gør mig glad at vide, at Slottet står her og skulle det en dag overvejes, at det skal have en undertitel, så lad det være Carl Hansen Fahlbergs hjem. Til ære for hans liv, hans værk og hans aktivisme. Rigtig god pride til jer alle – må livet blomstre og fællesskabet trives.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Regnbuebevægelsen, Velkomsttale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-oskan-henriksens-tale-til-slottet-pride>